

for Dagen paa anden Maade. Det er, mine Herrer, idag blevet udtalt af det ærede Medlem for Ringsjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylv. Jørgensen), og det er rigtigt, at de Skatteomkostninger, man i sin Tid trykkede sig saa meget ved med Hensyn til Contingentskatten, have ikke beløbet sig til 15,000 Rd., med andre Ord, ikke en Femtedeel af det, man her vil bevilge uden Videre. At Mindretallets System endelig med Hensyn til det personlige Arbejde, det personlige Besvær og de dermed forbundne Udgifter og Ubehageligheder, vil være et langt lettere System, ligger i Sagens Natur; thi samtidig med, at man ligner til Communen, ligner man ogsaa til Staten. At det tilmed paa en ganske anden Maade vil være tilfredsstillende for Communalbestyrelserne, ja, det ville ærede Medlemmer ogsaa see; thi, idet Communalbestyrelserne arbeide for Staten, arbeide de ogsaa for deres Vedkommende, der have valgt dem til Bestyrelser, Communitens Beboere. Og endelig, mine Herrer, komme Communalbestyrelserne — hvad jeg tillægger megen Vægt — ikke i dette høist ubehagelige og trykkende Forhold til Skattecommissairene. Naar vi gaar over til vort System, behøve vi nemlig ikke at have Skattecommissairer paa den Maade som i denne Lov. Saa kunne Skattecommissairerne væsentlig blive blot veiledende, saaledes som de have været det tidligere ved Contingentsystemet, og kun blive Instants, forsaavidt Skatteydernes Klage. Men, mine Herrer, jeg skal ikke fortsætte disse Bemærkninger videre; thi hvad er den væsentligste Indvending, jeg ved Sagens anden Behandling mødte fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), som idag er Ordfører for Fleertallet? Det var den Indvending, at det, som Mindretallet efterstræbte, var et Ideal, og det kunde dog aldeles ikke gaae an. Men jeg vil tillade mig at henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at han i saa Henseende tager aldeles fejl. Hvis det ærede Medlem mener, at vi efterstræbe et Ideal paa den Maade, at vi troe, at vi nogensinde kunne faae en fuldkommen Beskatningslov, en Beskatningslov, som i alle enkelte Tilfælde rammer det absolute Rette, tager han fejl. Det er

Noget, vi meget godt vide ikke kan naaes, hverken gennem denne Lov eller gennem nogenformelt anden Lov; men naar jeg maa sige det ærede Medlem Noget, saa er det det, at det, han er Ordfører for, ganske vist ikke er noget Ideal, — thi det er efter min Overbeviisning saa langt fjernet fra et Ideal af en Skattelov, som det kan være — men det er, hvad jeg kalder Resultatet af en Doctrin, det hviler med andre Ord paa den Anskuelse, at naar vi blot kunne faae et Procentsystem, er det aldeles ligegyldigt, hvorledes dette System bliver udført. Det hviler ikke paa det, som er det Praktiske: Lad os sammenligne det ene System med det andet efter den Udførelse, det faaer, lad os see, hvorledes det virker i Livet; nei, det hviler blot paa dette: Intet Contingentsystem, men et Procentsystem, ligegyldigt, hvor godt Contingentsystemet er, og ligegyldigt, hvor uheldigt Procentsystemet er. Men, hvis den ærede Ordfører med sit Ideal har meent noget Andet, hvis den ærede Ordfører har meent, at vi ville ind paa en Vej, paa hvilken det overhovedet, saavidt det efter menneskelige Forhold kan gjenføres, er muligt at komme til at finde den virkelige Indtægt, den virkelige Formue og den virkelige Skatteevne, saa har han forsaavidt Ret; thi det er uregtelig vor Mening, at vi ville stræbe efter at komme ind paa den Vej, som er den eneste, ad hvilken man i Sandhed vel ikke kan naae Maalet fuldstændig, men dog naae det tilnærmelsesvis; men dette er saa langt fra Noget, der med Rette kan bebreides Mindretallet, at jeg trøster mig til omvendt at paastaae, at det med Rette kan bebreides Fleertallet, at det ikke vil gaae den Vej. Thi netop, mine Herrer, jo flere Hindringer der ere tilstede for at komme til Maalet, jo flere Forhold der findes i Livet, som virke i modsat Retning, desto vigtigere er det at komme ind paa en saadan Vej, at man overhovedet kan vente at komme hen mod Maalet. Netop fordi det er saa overordentligt vanskeligt at flabe en Skattelov, som rammer fuldstændig retfærdigt, netop fordi der er saa mangfoldige Forhold, der gjøre, at en stor Mængde Skatteydere søge og ere istand til at opnaae at slippe billigere end retfærdigt,